

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงและนายอำเภอสังคม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรองรับ การขน การบำบัดและการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“โถส้วมแบบนั่งยอง” หมายความว่า โถส้วมที่ผู้ใช้จะต้องวางเท้าบนที่วางเท้าของโถส้วมแล้วนั่งยอง

“โถส้วมแบบนั่งราบ” หมายความว่า โถส้วมที่ผู้ใช้จะต้องนั่งลงบนที่รองนั่งของโถส้วม

“ส้วม” หมายความว่า ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล รวมทั้งตัวเรือนสำหรับปิดบังขณะใช้งาน

“ส้วมสาธารณะ” หมายความว่า ส้วมที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจัดไว้ให้บุคคลทั่วไป
เข้าใช้บริการ หรือส้วมที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขประกาศกำหนดให้เป็นส้วมสาธารณะ

“ส้วมเคลื่อนที่” หมายความว่า ส้วมบนยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ
และหมายความรวมถึงห้องส้วมบนแพ

“ส้วมชั่วคราว” หมายความว่า ส้วมที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร รวมถึงส้วมประกอบสำเร็จรูป

“การขนสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การดำเนินการสูบล้างสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล
แล้วนำไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะที่มิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้
เพื่อใช้เป็นที่รองรับสิ่งปฏิกูลจากส้วมก่อนขนไปบำบัดหรือกำจัดต่อไป

“การบำบัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การดำเนินการปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูล
ทั้งที่สูบล้างจากส้วมและสิ่งปฏิกูลจากระบบท่อ ให้ปราศจากพิษภัย การก่อให้เกิดโรค สภาพอันน่ารังเกียจ
และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

“การกำจัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การนำสิ่งปฏิกูลที่ผ่านการบำบัดแล้วดำเนินการจัดการ
ตามความเหมาะสมหรือนำไปใช้ประโยชน์

“ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่” หมายความว่า กระบวนการบำบัด
หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลจากอาคารเดี่ยว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ
เป็นต้น

“ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม” หมายความว่า กระบวนการบำบัดหรือกำจัด
สิ่งปฏิกูลจากหลายอาคาร ทั้งนี้ ให้หมายรวมถึงระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่รับสิ่งปฏิกูลบำบัดด้วย

“กากตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการบำบัดสิ่งปฏิกูล

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน
หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้มีให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลในที่หรือทางสาธารณะนอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

ข้อ ๙ ในกรณีจัดการชุมนุม หรือการอื่นใดในทำนองเดียวกัน ผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ใดในทำนองเดียวกัน ต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๑ สำหรับให้บริการอย่างเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

เพื่อมิให้เป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นแหล่งแพร่โรค ในกรณีการจัดการชุมนุมหรือการอื่นใดในทำนองเดียวกัน ตามวรรคหนึ่งเสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบความเรียบร้อยในการรื้อถอนและปรับสภาพพื้นที่ของสถานที่นั้นให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน หรือสาธารณสุขภัยต่อสาธารณสุข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดให้มี ส้วมเคลื่อนที่หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๑ สำหรับให้บริการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ที่จัดให้บริการส้วมสาธารณะ ทั้งเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดวาล์วเปิดน้ำของโถส้วม และโถปัสสาวะให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาเปิดปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดีไม่รั่วซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีสบู่ล้างมือ พร้อมให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

(๔) ต้องจัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่มีสภาพดี ไม่ชำรุด ไม่แตก หรือรั่วซึม สามารถ ป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งานต้องขนสิ่งปฏิกูลไปบำบัด และกำจัดให้ได้มาตรฐานตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน รวมทั้งบุคคลซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลซึ่งได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ดำเนินกิจการรับทำการขนสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องดำเนินการขนสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะดังนี้

(๑) จัดให้มียานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ และมีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ

(๒) ให้ดำเนินการสุขสิ่งปฏิกูลในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะที่ทำการสุขสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนอาคารสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

(๓) ให้ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้สุขสิ่งปฏิกูลหลังจากสุขสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว โดยการสูบน้ำสะอาดจากถัง เพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบล และทำความสะอาดท่อหรือสายสูบลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราดให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วทำความสะอาดด้วยน้ำ

(๕) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบลและขนสิ่งปฏิกูลต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

(๖) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานสูบลและขนสิ่งปฏิกูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลด้วย

(๗) ผู้ปฏิบัติงานสูบลและขนสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน ผ่าปิดปาก ปิดจมูก และรองเท้ายางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน และรองเท้ายางหุ้มแข้ง ทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

(๘) ห้ามนำยานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลไปใช้กิจการอื่น และห้ามนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่สาธารณะหรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับราชการส่วนท้องถิ่น

(๙) ต้องทำความสะอาดยานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลหลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง และน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องเข้าสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียหรือบ่อซึม โดยบ่อซึมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำธรรมชาติไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๑๐) ต้องจัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลที่เป็นสถานที่เฉพาะ มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ

ข้อ ๑๓ ยานพาหนะสำหรับขนสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลมีฝาเปิดปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้มิดชิด ไม่รั่วซึม และป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงนำโรคได้

(๒) ท่อหรือสายที่ใช้สูบล้างปฏิภูลต้องไม่รั่วซึม

(๓) มีปั๊มสูบล้างปฏิภูลที่สามารถสูบตะกอนหนักได้ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และมีมาตรวัดล้างปฏิภูลด้วย

(๔) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจายานพาหนะขนส่งปฏิภูล เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

(๕) บนตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิภูลต้องมีข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนว่า “ใช้เฉพาะขนส่งปฏิภูล” กรณีบุคคลซึ่งได้รับมอบจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ขนส่งปฏิภูลภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น ให้บุคคลนั้นแสดงชื่อราชการส่วนท้องถิ่นด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิภูลด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนส่งปฏิภูล พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนส่งปฏิภูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

กรณีบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการรับทำการขนส่งปฏิภูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้บุคคลนั้นแสดงรหัสหรือหมายเลขทะเบียนใบอนุญาต รวมทั้งแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทหรือชื่อเจ้าของกิจการไว้ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิภูล ในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๔ ต้องมีมาตรการควบคุม กำกับดูแลการขนส่งปฏิภูล โดยการกำหนดเส้นทางที่แน่นอน เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิภูลในที่สาธารณะหรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลแบบติดกับที่ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบตะกอนจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบตะกอนจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบและขนสิ่งปฏิกูลต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามหลักสูตรที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด หรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๑๘ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วย

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน ผ้ายืดปากปิดจมูก และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง ทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๐ การบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่ว่าจะใช้วิธีการใด การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว ไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรหรือก่อนนำออกจากระบบ น้ำทิ้งและกากตะกอน ต้องได้มาตรฐานปริมาณไนโตรเจนพวยอิและแบคทีเรียอีโคไล ดังนี้

ประเภท	ไนโตรเจนพวยอิ จำนวน/กรัม หรือลิตร	แบคทีเรียอีโคไล (Escherichia Coli Bacteria) (จำนวน/๑๐๐ กรัม หรือ MPN/๑๐๐ มิลลิลิตร)
๑. กากตะกอน	< ๑	< ๑๐๓
๒. น้ำทิ้ง	< ๑	< ๑๐๓

ทั้งนี้ น้ำทิ้งที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๑ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตราชการส่วนท้องถิ่น จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ทำข้อยุติบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้านที่ตั้งของกิจการ หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการ
- (๔) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๕) แผนที่แสดงที่ตั้ง และแผนผังระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล
- (๖) สำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๗) ใบอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก
- (๘) ใบรับรองแพทย์ของผู้ปฏิบัติงาน
- (๙) หลักฐานแสดงว่ามีความรู้ในการประกอบกิจการ ของผู้ปฏิบัติ
- (๑๐) ใบอนุญาตการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ฉบับที่ยังไม่หมดอายุ (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)
- (๑๑) ใบรับรองการตรวจสอบสุลักษณะการประกอบกิจการ มีผลการตรวจไม่เกิน ๖ เดือน (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)
- (๑๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จพร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูง

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับ

การประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ให้นายกองคํารบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ศิริศักดิ์ เบ้าแก้ว

นายกองคํารบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง
 เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม *เพดานสูงสุด(บาท)	อัตราค่าธรรมเนียม *ที่สภาฯเห็นชอบ(บาท)
๑.	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ ๑.๑ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ ๑.๒ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ๑.๓ เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐ ๑๕๐ ๒๕๐	๑๐๐ ๕๐ ๑๐๐
๒.	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ๒.๑ ค่าธรรมเนียมรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล ฉบับละ ๒.๒ ค่าธรรมเนียมรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ฉบับละ	๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐	๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าบริการขั้นสูง
 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง
 เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม *เพดานสูงสุด(บาท)	อัตราค่าธรรมเนียม *ที่สภาฯเห็นชอบ(บาท)
๑.	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ		
	๑.๑ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕๐	๑๐๐
	๑.๒ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๑๕๐	๕๐
	๑.๓ เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐	๑๐๐

คำขอเลขที่...../.....

(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

โดย..... ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม..... ที่อยู่เลขที่.....

หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์..... ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....

หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

.....

.....

.....

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)/ต่ออายุใบอนุญาต

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูล

เขียนที่
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เป็นบุคคลธรรมดา อายุปี สัญชาติ.....เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
เลขที่ อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....ตรอก/ซอย
ถนน ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด
โทรศัพท์ โทรสาร

เป็นนิติบุคคลประเภทจดทะเบียนเมื่อ.....
มีสำนักงานอยู่ที่.....หมู่ที่ ตรอก/ซอยถนน
ตำบลอำเภอจังหวัดโทรศัพท์.....
โทรสาร..... ผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต มีดังนี้

๑. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่.....
ตรอก/ซอยถนนตำบลอำเภอ
จังหวัดโทรศัพท์.....โทรสาร.....

๒. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
ตรอก/ซอยถนนตำบลอำเภอ
จังหวัดโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูลต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
โดยชื่อสถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่
หมู่ที่ ตรอก/ซอย.....ถนน ตำบล.....
อำเภอจังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

อาคารประกอบการมีเนื้อที่.....ตารางเมตร บริเวณสถานประกอบการ (รวมทั้งอาคารประกอบการ)
มีเนื้อที่ตารางเมตร ที่ดินบริเวณสถานที่.....
(เป็นไม้ หองแถว ตึกแถว คอนกรีตเสริมเหล็ก ฯลฯ) เนื่องจากใบอนุญาตประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูล
ได้

- สูญหาย
 ถูกทำลาย
 อื่น ๆ เมื่อวันที่.....

๓. หลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณาขอรับใบแทนใบอนุญาต มีดังนี้

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)
 ๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ
 ๓. สำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ของผู้แทนนิติบุคคล (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๕. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ
และผู้รับมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)

๖. เอกสารอื่น ๆ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการจัดการสิ่งปฏิกูล

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท(.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑)

(๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น